

ράχ. 14.19. ὅκοικε λίστῃ ρας-
πλοψάλων η δρέβθε νάστθ.
ώς φύλλον θάλλον ἐπὶ δέν-
δρου δατέως. τὸ ραπλοψά-
λων ὄμως δὲν σημαίνει μό-
νον τὸ θάλλω, ἀλλὰ θάλλων
-αὐξάνων) πλατύνομαι, ἀ-
πλοῦμαι, ἔξαπλοῦμαι(κοιν.
γίνομαι ἀπλωτός, πλακωτός
ώς τὸ φύλλον).

Ραπολαγάριο, εση. μ.-λογή, ήση.

διατάττω, διατίθημι, διευ-
θετέω-ῶ, διαστοιχίζω, τοπο-
θετέω-ῶ.

**Ραπολογένης, ἵλ. ούδ. διάθε-
σις, διάταξις, διευθέτησις,
θέσις.**

**Ραπροστιράριο, εση. διεκπετάν-
νυμι, ἐκπετάννυμι, ἀναπε-
τάννυμι, ἐφαπλόω-ῶ, ἔξα-
πλόω-ῶ. §-ράψι. παρβλ.
βοζδίβαριο. §μετ. καὶ παθ.-ει.
2)=ραπροστρανίο-ει.**

**Ραπροστρανίο, εση. μ.-νίο,
ήση. πλατύνω, εύρυνω, παρ-
εκτείνω, ἐπεκτείνω. =ρα-
σηράριο, παρβλ. καὶ ραπρο-
στιράριο-ει.**

**Ράεπροφ.η. θηλ. ἔρις, μάχη, φι-
λονεκία, διχοστασία, λογο-
μαχία, σχίσμα.**

-Ρασταλβάριο, εση (μετβτ.) ἀρ.
ραστάλχζ.μ.-τάριο, εση. τήκω,
κατατήκω. 2)χάμετβτ. τή-
κομαι, κατατήκομαι. βλεσ.
-ει. τὸ αύτό. παρβλ. ήστα-
λβάριο.

**Ραστβρένης, ἵλ. ούδ. κράτις,
κράμα, πύγκραμα, πύγκριμα.**
**Ραστβράριο, εση. μ. -ριό, ήση.
κίρνημι, κιρνάω-ῶ, κεράν-
νυμι.**

**Ραστερβαλίο(καὶ-ζύβαρι), εση.
ἀρ. ραστερβάχζ. μ. ραστερ-
βάριο, εση. (εἴτε περφραστ.
ὅταν ὁ ραστερβάριο ἐσὶν ἀντὶ^τ
ἐνεσῶτος). διαρρήγνυμι ὥγ-
γνυμι!, διασπαράσσω, κατα-
σπαράσσω. ττω. (κοιν. κα-
ταξεσχίζω).**

**Ραστερβάτελ, θ. ἀρσ. σπα-
ράκτης.**

**Ραστερβάριο, εση. =ραστερβα-
ριο.**

**Ραστίγζα, χεσηνιά (243. εῦ-
χρησ. κατὰ τρίτον πρόσωπ.
ραστίγετσα). διαρρέω, δια-
χέομαι, διασκορπίζομαι.**

**Ραστλίβαριο, εση(μεταβτ.) ἀρ:
-τλίχζ. μελ. -τλιό, ήση. φθεί-
ρω, διαφθείρω, καταφθείρω.**

Σπαθ. -ει. -μαι. =τῷ ἐποι.